

n°6 Bourrache Malcotte

De concessie **Bourrache-Malcotte** bevindt zich vlak naast de Belgische grens, met de beek Alyse (beek) als referentiepunt. Deze leisteenader wordt '**Belle Joyeuse**' genoemd. De andere aders zijn de **Jaffe**, de **Sauveur**, de **Ardoisières d'Oignies en de Bourrache**, aan weerszijden van de Alyse.

Er zijn minstens twee exploitatieperiodes bekend. De oudste, die dateert uit de jaren 1840, gaf het zijn eerste naam: **Chevalise**. De geschiedenis ervan heeft weinig sporen nagelaten, met uitzondering van een aanvraag voor de vestiging van een molen langs de beek.

De industriële geschiedenis raakt in de vergetelheid, tot 1921 wanneer Auguste Martin Coupaye er nieuw onderzoek start. Hoewel hij exploitant was, is hij lokaal vooral bekend als de vakbondsleider die de leisteenwerkersvakbonden in de Ardennen verenigde, alvorens deel te nemen aan hun noodzakelijke nationale hergroepering om met één stem te spreken.

Auguste Martin Coupaye, steengroeveondernemer, gaat een partnerschap aan met Louis Martin Lorent, voormalig opzichter van leisteenwerken, Joseph Martin Joris, ingenieur, en Paul Herbin, handelaar. Ze richten op 17 mei 1922 de naamloze vennootschap '**Ardoisières du François de Fumay**' op, die helaas, ondanks de economische heropleving na de oorlog, in 1925 haar activiteiten staakt.

De veiling die op 19 oktober 1925 plaatsvindt, vermeldt het aanwezige materiaal: vier gebouwen (waarvan twee in hout), een lier, een locomobiel (mobiele stoommachine) en toebehoren, 1500 kg kolen, twee centrifugaalpompen met elektromotoren, 1,5 kg zwart buskruit en 62,5 kg dynamiet, naast het gereedschap voor het klieven van leisteen.

De ondergelopen galerijen van de leisteenmijn

Herdenkingsbust van Martin Coupaye, place d'Auchel in Fumay